

خبر

انتقاد شدید کارگردان زادبوم از حوزه هنری:

حوزه هنری برای مجوزهای وزارت ارشاد ارزشی قائل نیست

بخش فرهنگی – داودی می‌گوید: نادیده گرفتن مجوزها یعنی اینکه آبروی سازمان سینمایی رفته و اعتبار مجوزهایشان خنده‌دار شده. وقتی جایی مانند حوزه هنری همه مجوزها را کنار می‌گذارد و برای خودش شورا و تشکیلات جدیدی برای رد مجوزها در نظر می‌گیرد یعنی مجوزها هیچ اعتباری ندارد.

به گزارش ایلنا، فیلم سینمایی زادبوم‌ به کارگردانی ابوالحسن داوودی بعد از ۹ سال توقیف، سرانجام از همین هفته روی پرده می‌رود. جالب آنجاست که این فیلم با حمایت و مشارکت حوزه هنری تولید شد و اینک حوزه هنری حاضر به نمایش آن در سینماهای خود نیست، داوودی در واکنش به این رفتار حوزه هنری گفت: متأسفانه حوزه هنری دچار نوعی تنگ‌نظری شده است و به نوعی رفتار سیاسی انجام می‌دهد.

وی ادامه داد: از زمانی که مدیریت در حوزه هنری تغییر کرده است روش‌ها نیز کاملاً عوض شده یعنی اگر زمانی آن‌ها به دنبال تولید و شکوفایی بودند در سال‌های اخیر از امکانشان بیشتر برای محدود کردن بخش عمده ای از سینما استفاده می‌کنند. من خودم در دورانی با حوزه هنری همکاری می‌کردم و فیلم‌هایی برای آنها می‌ساختم. می‌توان گفت در آن دوره مدیران حوزه به دنبال اعتلای سینما بودند. داوودی افزود: زمانی بخش خصوصی با هزینه شخصی سالن سینما را ساخته است و می‌تواند تصمیم بگیرد چه فیلمی را در آن اکران کند یا نکند اما سینماهای حوزه هنری خصوصی نیست و متعلق به بیت‌المال است و باید رعایت مجوزها و قوانین را بکند. این درحالی‌ست که این نهاد بسیاری از فیلم‌هایی که ارزشمند هستند و جوایز معتبری از جشنواره‌هایی همچون فیلم فجر دریافت کرده‌اند را اکران نمی‌کند اما برای درآمد بیشتر گاهی فیلم‌هایی که مغایر نظرات خودشان است را به راحتی اکران می‌کند و در ظاهر به خطای خود نیز اعتراف می‌کند. آنها در مصاحبه‌های شتابزده خود با نام بردن از برخی فیلمسازان و دوستان عزیز ما در سینما سعی دارند بین ما کدورت بوجود آورند حال آنکه این رفتار نشان از عملکرد کاملاً سلیقه‌ای و سیاسی حوزه هنری دارد.

وی ادامه داد: من پیش‌ترها سعی می‌کردم رابطه خوبی با حوزه هنری داشته باشم و در این سال‌ها هرگز علیه وضعیت موجود این نهاد صحبت نکردم اما عملکرد مدیران محترم آن امروز به شکلی درآمدی که نشان می‌دهد آنها با هر چیزی که با سلیقه‌شان هماهنگ نباشد، سازگار نیستند و مسیرشان اتفاقا در خلاف جهت اعتلای سینماست. داوودی با اشاره به ایرادهایی که حوزه هنری به فیلم زادبوم گرفته است، گفت: آخرین نسخه فیلم زادبوم یک سال پیش ازسوی وزارت ارشاد پروانه نمایش گرفت و همین نسخه را ما به حوزه هنری دادیم اما متأسفانه آنها مانند یک جریان خودمختار برای فیلم یک فهرست از حذفیات ارائه کرده و حتی خواهان تغییر فینال و حذف سکانس ماقبل آخر فیلم شدند.

وی ادامه داد: من متأسفم از اینکه حوزه هنری که زمانی یکی از مهدهای پرورش سینماگران نخبه و ساخت فیلم‌های ماندگار بود، حالا به همت دوستان به نهادی تبدیل شده که با تحریم هر فیلمی، فضای تبلیغی به نفع آن فیلم درست می‌کند. به یقین فیلم‌هایی هم بوده‌اند که اگر حوزه تحریم‌شده نمی‌کرد کمتر از آن چیزی می‌فروختند که امروز فروخته‌اند. رفتار اخیر حوزه هنری در مورد زادبوم در شرایطی رخ داده که آنها در زمان ساخت فیلم با اصرار خود خواستار مشارکت در فیلم بودند و درنهایت شصت درصد از فیلم با مشارکت حوزه ساخته شد هرچند بعدها ما سهم حوزه هنری را خریداری کردیم.

کارگردان زادبوم ادامه داد: وقتی نهادی مانند حوزه هنری فیلمی را به‌رغم جوایز متعددی که از جشنواره‌های مورد تایید نظام همچون فجر دریافت کرده، اکران نمی‌کند معلوم می‌شود که این نها به فکر حفظ اعتبار خود نیست و سیاست حفظ منافع را نیز مراعات نمی‌کند. جشنواره فجر آئینه سینما در نظام است، بخصوص اعتبار جایزه نگاه ملی‌اش، دوستان در حوزه هنری باید معنای چنین رفتاری را بازشکافی کنند و ببینند آیا این اتفاق در جهت سیاست‌های قانونی نظام است یا خیر؟!

داوودی در پاسخ به این سوال که آقای حمزه‌زاده یکی از مدیران حوزه هنری مدعی‌است این نهاد شریک فیلم بوده است و با وی درباره اکران فیلم‌ها مذاکره شده، گفت: حوزه هنری شریک فیلم نبود بلکه پیشنهاد دهنده طرحی بود که میرحسین آن را نوشته بود. آنها ابتدا صاحب صددرصد سهام بودند که بعداً ۴۰ درصد را خودشان با فاریابی شریک شدند. درمورد مذاکره هم فکر می‌کنم آنچه این مسئول محترم گفته، معنای جدیدی از واژه حیرت‌انگیز است چراکه من دوستان از زمان روی کار آمدشان تا سال گذشته حتی تلف‌های بی‌رهم جواب نمی‌دادند. وی ادامه داد: شاید منظور دوستان از مذاکره برای رفع مشکلات، لیست سانسورهای‌عریض و طولی است که یک سال بعداز پروانه گرفتن فیلم به عنوان شرط نمایش فیلم عنوان کردند یا شاید دلیل اصلی، اجباری بود که ما را با وجود مشکلات مالی، برای رهاندن فیلم، مجبور به خرید سهام حوزه کرد یا امتناع این دوستان از تحویل گرفتن پروانه ساخت فیلم بعد از صدور آن و عدم اجازه نمایش به بنده به عنوان تهیه‌کننده بود که باعث شد یک سال و نیم تمام، با وجود داشتن مجوز قانونی، چون مالکیت شصت درصدی فیلم تمایل نداشت و مانع می‌شد قادر به نمایش فیلم نه فقط در سینماهای حوزه، بلکه درهیچ سینمایی نباشم… اگر این اسمش مذاکره است، بله ما باهم مذاکره کردیم.

وی با اشاره به اینکه حوزه هنری را فیلم او در سال ۱۳۸۵ در تهران دیدن نسخه فیلم هم حرفشان حیرت‌انگیز است، چراکه از ماه‌ها قبل از دفتر حوزه تماس گرفته و نسخه خواسته بودند و ما دی سی پی فیلم را با وجود اینکه دیگر مالکیتی نداشتند، برای آنها ارسال کنیم. ما نیز هفته‌ها قبل با حسن نیت این نسخه را به دفتر ریاست حوزه داده بودیم و معلوم نیست لیست عریض موارد سانسوری حوزه که از دفتر ایشان ابلاغ شده، از جانب چه کسی بوده است؟!

داوودی در پاسخ به این سوال که با توجه به تعامل حوزه هنری با وزارت ارشاد در سال‌های اخیر اما همچنان حوزه هنری به رفتار خود ادامه می‌دهد، این مسئله چقدر از ضعف مدیریت در وزارت ارشاد ناشی می‌شود، گفت: من به عنوان فیلمساز در تمام این سال‌ها خودم را مفید دانستم که قوانین را به هر شکلی رعایت کنم و یکی از این قوانین مجوزهایی است که وزارت ارشاد صادر می‌کند تا آنجا که اگر مخالف بخشی از نظرات وزارت ارشاد باشم اما بازهم خود را ملزم می‌دانم تا به آن عمل کنم.

وی ادامه داد: اما وقتی جایی به شکلی همه این مجوزها را به شکل تحقیرآمیزی کنار می‌گذارد و برای خودش یک شورا و تشکیلات جدید برای رد این مجوزها درنظر می‌گیرد یعنی مجوزها هیچ اعتباری ندارد و وزیر ارشاد و رئیس سازمان سینمایی باید فکری به حال آبروی خود بکنند زیرا نادیده گرفتن مجوزها یعنی اینکه آبروی وزارت ارشاد و سازمان سینمایی رفته است و اعتبار مجوزهایشان خنده‌دار شده. وقتی قرار باشد مجوز ارشاد ی اعتبار باشد من فیلمساز هم فکر می‌کنم که یا فیلم نسازم یا به راه‌های دیگری متوسل شوم. مجوز زمانی اعتبار دارد که ما احساس کنیم وقتی صادر می‌شود از سوی مراکز قدرت نیز مورد احترام قرار می‌گیرد.

{فرهنگ و هنر}

نگاهی به اجرای نمایش «مریخ عندالمطالبه» کاری از هادی آذرنگ به قلم مهدی صالحیار

یک سفینه فضایی کذایی

علیرضا طیاری نمایش مریخ عندالمطالبه یک سفینه‌ی نمایشی است که مخاطبانش را با ابزار و مصالح ملی و بومی تاتار، به فضایی فراتر از انتظارمان می‌برد. سفینه‌ای با چهار فضانورد حرفه‌ای که در نقش آفرینی انرژیک، متمرکز و درخشان‌شان، توانستند اکثریت حاضر در سالن نمایش را سرخوش و راضی، تا آخرین دقیق اجرا، بر جایگاه نگاه دارند. جعفر با بازی درخشان مرتضی زینل، جوان تحصیل کرده‌ای است که زیر بار و فشار زیاده خواهی و تبعات ازدواج و مهریه، نفس کم آورده و می‌خواهد با یک سفینه‌ی فضایی کذایی، سفر رفت و برگشت به مریخ را در ازای مطالبه‌ی مهریه‌ی همسرش شبیه‌سازی کند!

مینو با بازی درخشان مهسا تقیبی، نو عروسی با آرزوها و رویاهای مطلق مانده است که پاسخ سادگی و بی‌شلیپه‌گی‌اش، تنها یک دروغ مهیج است! دروغی به حجم یک سفینه که قرار است با مرکب عشق اشتباه گرفته شود!

مهین با بازی همیشه‌درخشان طویلی رحمان نیا در نقش مادر و مادر شوهر به هر دست‌آویزی برای عقب نماندن از قافله‌ی عمر و این حکایت، چنگ می‌اندازد و مهمان ناخوانده‌ی درشکله‌ی قراضه‌ی عشقی مینو و جعفر است. او قرار است نقش نفر سوم یک خلوت دو نفره را بازی کند! و خودش را الیزا و جعفر را جفری خطاب می‌کند، و از اهالی دنیای مجازی است و مقدر نیست هیچ وقت پیر شود! داوودی با بازی درخشان هادی آذرنگ یک دوست مجازی است که به الیزا یدک و ظاهرا حقیقی شده و او بدش نمی‌آید کهکشان راه شیری را با دنده‌ی خلاص خلبانی کند؛ داوودی؛ ما توی توهم هستیم، بیخیال پرسرم! وقتی ذهنیت هوشیار نویسنده نتواند سهم هر چهار پرسوناز را قدرتمندانه در طول اجرا توزین کند، ترکیب‌بندی درستی در ساختار متن نمایش حاصل می‌شود.

زمانی که کارگردان با میزاسن‌های صحیح، بتواند بزرگاهای نمایشی را از ابعاد کاغذی متن، به گستره‌ی بازی صحنه بکشانند، ارتباط دو سویه‌ی مخاطب و تئاتر محقق می‌شود و این دست‌آورد کمی نیست.

به گواهی حاضران، کنش‌های عاطفی و هیجانی تماشایچنان نشسته بر جایگاه آن‌قدر پر شمار بود که به جرات می‌توان گفت این اثر نمایشی از لحظه‌ی شروع تا پایان، هرگز متوقف نشد، درجا نزد و از اثرگذاری باز نماند!

اگر به این تعریف باور داشته باشیم که در کمندی درام عناصر طنز و جدی در یک حدود و اندازه به کار رفته است، باید گفت با لحاظ نقش جدی جعفر و تا حدودی مینو در کنار بازی طنز آمیز الیزا و داوودی در متن، بی تردید نمایش مریخ عندالمطالبه در ردیف یک کمندی درام موفق قرار می‌گیرد.

مینو در این نمایش در نقش هسمر جعفر، علاوه بر حفظ تعاملات چالشی معمول بین عروس و مادر شوهر، به عنوان یک طرفدار محیط زیست مطرح می‌شود:

مینو: می‌تونیم تصویر یک سگ وحشی اصیل رو بزیم به دیوار بیرونی سفینه‌مون؟

جعفر: تصویر یک سگ؟

مینو: یا یوزبلینگ ایرانی رو، اینجوری هر سفینه‌ای ما رو رصد کند، متوجه‌ی پیام سبزم ما، برای نجات حیات وحش میشه.

جعفر نقش محوری نمایشی است که زبان گویای نویسنده نیز هست. هم اوست که پیام‌های متن، به صراحت و تکرار از دیالوگ‌هایش دریافت می‌شود:

جعفر: اوه... دروغگو بودن و شکست خورده بودن شاخ و دم نداره. اون پینوکیو بود که دماغ‌خ بلند می‌شد تا بفهمیم دروغ گفته. اما اینجا نه تنها دماغ‌ها بزرگ نمی‌شن، بلکه عمل هم می‌کنن تا کوچیک‌شون کنن.

می‌فهمی؟

الیزا در نقش مادر جعفر، چالشی چند سویه با (جعفر، مینا و داوودی) را هدایت می‌کند، در عین حال صدای او، صدایی آشنا از جاماندگی هویت زخمی زن معاصر است:

الیزا: (مادر رو به جعفر) چی می‌خوای بگی هان؟ چی بگی؟ سی سال از عمرمو بابات تلف کرده، انتظار نداری بقیشو بدم دست تو؟

بهترین شکل ممکن برای پیوند فضای بیرونی و درونی سفینه و معنا دهی نمادین آن، موثر باشد.

صدآگذاری و افکت‌های صوتی در زمان باز و بسته شدن درب اتاقک‌ها، مثل تیپ‌سازی شخصیت‌ها با پوشش هوشمندانه‌ی لباس و همچنین گرمی خوب متناسب بازیگران، دقیق و فکر شده بود.

با واهی از نیمای بزرگ که می‌گوید: ترکیب، مدیون طراحی است. در جمع‌بندی اولین تجربه‌ی کارگردانی هادی آذرنگ، باید اذعان کرد؛ اجرای نمایش مریخ عندالمطالبه، با ترکیب خوب تمام تمهیدات صحنه، بر پایه‌ی یک متن قوی و زنده و برخوردار از قدرت کارگردانی؛ در زمره‌ی یکی از موفق‌ترین دستاوردهای تئاتری سال‌های اخیر شهر باران قرار می‌گیرد.

و سر آخر به نقل از محمود طیار،ی، نویسنده‌ی پیشکسوت تئاتر ایران که به دعوت کارگردان و عوامل بازی، میهمان نمایش در شب سوم اجرا بودند باید گفت: این نمایش به تهایی می‌تواند برای آشتی دیواره‌ی جمعیت رانده شده از سالن‌های نمایش، پاسخی درخور و شیرین باشد.

این اجرای موفق بر اساس شرح بروشور با همکاری اسامی زیر در حافظه‌ی تاریخی تئاتر ایرانی ماندگار شد: دستیار کارگردان و برنامه‌ریز: حمید خیراندیش، بازیگران: مرتضی زینل (جعفر/جفری)، مهسا تقیبی (مینو)، طویلی رحمان نیا (مهین/الیزا)، هادی آذرنگ (داوودی) و حضور افتخاری: سید رسول برسان، امیر محمد عابدی. صحنه: مریم جلالی، طراح صحنه: یاسر میرحمیدی. اجرای صحنه: عرفان پندار، مجید فخار، امیر مهدی صفی. طراح لباس: شهناز بامدادی. گرمی: هدیه خادم. طراح پوستر و بروشور: هدی رسولی. نور: محسن نصرانی. انتخاب موسیقی: هادی آذرنگ. صدا: حمید خیر اندیش، روابط عمومی: خشایار گرانسایه، نغمه میردانی‌پور، عکس و تصویر: موسسه فرهنگی آفتاب هشتم و یاران دیگر این نمایش: علیرضا روح‌نواز، مصطفی غلامی استادسرای، علی احمدنیا، علی حلوی (آموزشگاه هفت)، بهرام نور (آموزشگاه سینمایش)، روزبه اخوان، ابراهیم آذرنگ، مهرداد آسلمان، حجت اصغری، امیر حسین زاده، محسن عزراهه، میر حامد حیدرزاد (الکتروایفل)، سعید کشاورز (مگابایت)، علی کشاورزی (الکترونیک امین)، مهدی پنهوری (آژان سیستم). گفتنی است نمایش مریخ عندالمطالبه از ۸ الی ۱۳ مرداد ۹۶ در ساعت ۱۹ عصر در سالن دکتر رحملل مجتمع خاتم النبیه (ص) شهر باران روی صحنه رفته است.

بازیگرانی که خبرنگار شدند

بخش فرهنگی – در آثار سینمایی و تلویزیونی ایران، بازیگران زن بیش از مردان در نقش خبرنگار ظاهر شده‌اند. بسیاری معقندند جای خبرنگار در سینما و تلویزیون ایران خالی است. این در حالی است که شخصیت اصلی برخی از آثار مهم هالیوودی خبرنگار است و داستان حول محور این شخصیت می‌چرخد. شخصیت خبرنگار را می‌توان در قصه‌ها در موقعیت‌های متفاوت و پر چالشی قرار داد و بازیگر این نقش به دلیل پیچیدگی‌های چنین شخصیت جای بازی زیادی دارد. شاید در سینما و تلویزیون ما چندان توجهی به این شخصیت‌ها نشده باشد ولی بازهم می‌توان در بین فیلم و سریال‌هایی که در این سال‌ها ساخته شده، ردیایی به چندان پررنگ از شخصیت خبرنگاران پیدا کرد. در جستجوی گذرا در میان آثار تصویری سینما و تلویزیون، بیشتر کسانی که در نقش خبرنگار بازی کرده‌اند، خانم بودند. در آستانه ۱۷ مرداد که مصادف با روز خبرنگار است، نگاهی داشتیم به بازیگرانی که نقش خبرنگار را در فیلم‌ها و سریال‌ها بازی کردند.

امیر جعفری / «بدون شرح»

یکی از آن اولی‌هاست. سریال «بدون شرح» را می‌گوییم. سریالی که درباره مطبوعاتی‌ها بودو امیر جعفری اولین نقش خود را در تلویزیون با این کار شروع کرد. جعفری اولین کسی بود که در تلویزیون نقش یک روزنامه‌نگار را ایفا کرد. البته نقش نوید در این سریال کاملاً طنز بود که گه‌گدرای هم مورد انتقاد قرار می‌گرفت. جالب است که بعد از این سریال که مهدی مظلومی کارگردانی کرده بود هیچ کار طنز دیگری درباره این موضوع ساخته نشد و روزنامه‌نگاری مانند فرید به دنیای تصویر بازنگشت.

مریلا زارعی / «پلیس جوان»

مریلا زارعی هنوز پایش به سینما باز نشده بود و اولین گفت به واسطه همین نقش برای مخاطبان به چهره‌ای آشنا بدل شد. او در سریال «پلیس جوان» سربوس مقدم نقش خبرنگار اجتماعی را داشت که به همراه پلیس‌های داستان به دنبال کشف حقیقت می‌گشت، البته این نقش تا اندازه‌ای اغراق‌آمیز بود ولی توانست نقطه عطفی در بازیگری مریلا زارعی باشد. چرا که نقش یک خبرنگار سرویس اجتماعی جای کار زیادی برای بازیگر دارد. انصافاً مریلا زارعی هم توانست به خوبی از پس این نقش بر بیاید.

یکتا ناصر / «با من بمان»

سال ۷۹ بود که سریال «با من بمان» حمیده لیخننده از شبکه سه سیما پخش شد. سریال داستان دختری به نام نرگس مینایی بود که یکتا ناصر نقش آن را بازی می‌کرد. نرگس مینایی خبرنگاری بود که در سرویس هنری یک مجله فعالیت می‌کرد و در همین راستا با نقاشی گفت‌وگو کرد. آشنایی این دو با هم به ازدواج انجامید و خبرنگار زندگی جدیدی را آغاز کرد. می‌توان گفت مخاطبان تلویزیون یکتا ناصر را هم به واسطه این نقش شناختند. بازیگری که سیمرح بورلین بهترین نقش دوم زن را نیز در دست دارد.

مونا فرجاد / «سلام»

سریال «سلام» را به یاد دارید؟ سریالی که چند سال پیش از شبکه تهران پخش می‌شد. داستان یک کلانتری بود که هر روز اتفاقات جالبی در آن می‌افتاد. درست مانند کلانتری‌های واقعی. رییس کلانتری سرهنگی جدی بود که محمود پاک‌نیت نقش آن را بازی می‌کرد و مونا فرجاد دختر این سرهنگ بود. فرجاد نقش دختری به نام هانیه را بازی کرد که خبرنگار بود. هانیه دختری جسور، شاد و شنگول بود و خبرنگار بودن او بر جذابیت‌های این شخصیت می‌افزود.

سحر دولتشاهی / «میم مثل مادر»

کمتر کسی است که فیلم سینمایی «میم مثل مادر» را فراموش کرده باشد. فیلمی سرشار از موقعیت‌های درام و ترازدی که اشک مخاطب را در آورد ولی توانست به خوبی با مخاطب ارتباط برقرار کند. ولی در بین شخصیت‌های اصلی این فیلم، شخصیتی به نام فرزانه که «سحر دولتشاهی» بازی اش می‌کرد شخصیتی بد که خبرنگار قصبه بود، فرزانه، دوست سیدهدا گلگیتنه(فرهانی) بود که در کار خبری انجام می‌داد و تاملش می‌کرد به واسطه شغلش مشکلات دوستش را حل کند و با عمومی کردن مجاری سبیده قصد داشت راهی برای نجات او و سپرش پیدا کند.

لیلا بلوکات / «اخراجی‌های ۲»

یکی دیگر از کسانی که نقش خبرنگار را بازی کرده‌اند،لیلا بلوکات است که در«اخراجی‌های ۲» حضور داشت. بلوکات در «اخراجی‌های ۲» نقش خبرنگار مطلق را داشت که برای تهیه خبر به اردوگاه اسرا رفته تا گزارشی از ورود اسرای جدید تهیه کند که از شناس او اخراجی‌ها هم در بین اسرای تازه وارد بودند. این خبرنگار که قصد داشت گزارش را به نفع خود و بر ضد ایران تمام کند با تمسخر اخراجی‌ها روبرو شد.

هدی زین‌العابدین / «آشپزباشی»

هدی زین‌العابدین را با سریال «سقوط یک فرشته» و نقش فاطمه می‌شناسید. اما او پیش از این در نقش خبرنگار با سریال «آشپزباشی» که تلویزیون آمد. نقش خبرنگار مطلق در سریال «آشپزباشی»نقش خبرنگاری را داشت که سعی می‌کرد از آب گل آلود ماهی بگیرد. او از اختلاف پیش آمده بین مینو و اکبر استفاده کرد. البته او در این سریال دو سکانس بازی کرد ولی ظاهرا همین حضور کوتاه برای او تجربه خوبی بود.

سه‌شنبه ۱۷ مرداد ۱۳۹۶

خبر

موسسه یونس امره به بهترین ترجمه‌های ترکی به فارسی جایزه می‌دهد

بخش فرهنگی – فراخوان جایزه ترجمه آثار ترکی استانبولی منتشر شد. این جایزه را موسسه یونس امره برگزار می‌کند.

به گزارش مهر، شرایط شرکت در این جایزه، مطابق فراخوان منتشر شده از سوی موسسه یونس امره، به این شرح است:

اثر مورد نظر می‌بایستی در بین تاریخ ۱/۱/ ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷/۷/۲۰ به چاپ رسیده باشد.

اثر مورد نظر می‌بایست با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به چاپ رسیده باشد.

ارسال اصل کتاب ترکی و ترجمه آن به موسسه یونس امره الزامی است.

هیچگونه محدودیتی درباره موضوع آثار وجود ندارد. امکان ارسال چندین اثر برای هر فرد وجود دارد.

آثار چند جلدی، در هنگام دآوری بعنوان یک اثر در نظر گرفته خواهد شد.

آخرین تاریخ ارسال آثار ۹ شهریور ۹۶ است.

مطابق این فراخوان، پدیدآورندگان آثاری که شرایط فوق‌الذکر را دارا هستند، می‌توانند آنها را به موسسه

یونس امره واقع در تهران، بلوار آفریقا، خیابان شهید سعیدی، پلاک ۱۲ ارسال کنند.

جرمی کلارکسون راهی بیمارستان شد

بخش فرهنگی – جرمی کلارکسون مجری پیشین برنامه «تخت‌گاز» به دلیل عفونت ریه راهی بیمارستان شد.

به گزارش خبرآنلاین، جرمی کلارکسون که برای گذراندن تعطیلات در اسپانیا به سر می‌برد، به دلیل عفونت دستگاه تنفسی راهی بیمارستان شد. او تصویری از دستش در اینستاگرام منتشر کرده است که دستبند بیمارستان و لوله سرم در آن دیده می‌شود.

کلارکسون در حال حاضر مشغول ضبط فصل دوم سریال «تور بزرگ» برای آمازون است. سخنگوی برنامه «تور بزرگ» نیز خبر بیماری کلارکسون را تایید کرد.

دو ماه پیش نیز ریچارد هاموند دیگر مجری برنامه «تور بزرگ» هنگام ضبط برنامه در سوییس تصادف کرده و در بیمارستان بستری شده بود.

جرمی کلارکسون سال ۲۰۱۵ به دلیل درگیری فیزیکی با یکی از تهیه‌کنندگان از برنامه «تخت‌گاز» کنار گذاشته شد. او آن زمان اعلام کرده بود که تنها دو روز پیش از درگیری به او هشدار داده بودند که احتمالاً به سرطان مبتلا است. اما پس از چندی مشخص شد که به این بیماری دچار نشده است.

درگیری او و تهیه‌کننده برنامه در نهایت با عذرخواهی کلارکسون و خسارت ۱۰۰ هزار پوندی به پایان رسید. مجریان «تخت‌گاز» پس از خروج از بی‌بی‌سی با آمازون برای ساخت برنامه «تور بزرگ» قرارداد بستند.

هایلایت با حضور آزاده زارعی کلید خورد

بخش فرهنگی – فیلم سینمایی «هایلایت» بعد از انتخاب آزاده زارعی به عنوان نقش اول زن این کار، با حضور وی وارد فاز تولید شد.

به گزارش ایلنا، فیلم سینمایی «هایلایت» که از اواخر خردادماه، پیش تولید آن آغاز شده بود، بعد از پشت سر گذاشتن روزهای پایانی این مرحله با انتخاب بازیگر نقش اصلی زن آن، وارد مرحله تولید شد. پس از رایزنی‌های صورت گرفته برای تکمیل لیست بازیگران اصلی «هایلایت»، سرانجام آزاده زارعی به عنوان نقش اول زن این سینمایی انتخاب شد و به تازگی در اولین تجربه همکاریش با اصغر نعیمی به این پروژه پیوست.

زارعی که پیش از این کار، با حضورش در سینمایی «آمین خواهیم گفت» و نقش جنجال برانگیز اصغر فرشته به عنوان بازیگر ، شروع پر سر و صدایی را در سینما داشت، برای دومین بار با ساسان سالور در مقام تهیه‌کننده همکاری می‌کند. وی قرار است تا بازهم با نقش و فضایی متفاوت، کاوراکتر نشده‌ای را در «هایلایت» از خود به تصویر بکشد. این بازیگر جدا از مجموعه‌ی «آوای باران»، امسال نیز در جشن حافظ نامزد کاندید بهترین بازیگر نقش اول زن برای فیلم «آمین خواهیم گفت» شد . لازم به ذکر است که به جز تهران و لوکیشن‌های شهری موجود در کار، فیلمبرداری بخشی از این سینمایی در شمال کشور رقم خواهد خورد.

«هایلایت» به نویسندگی و کارگردانی اصغر نعیمی بعد از فیلم‌هایی چون «بی‌وفا»، «سلام و عشق» و «سایه‌های موازی» چهارمین ساخته وی محسوب می‌شود که در آن درامی عاشقانه و متفاوت را با مضمون اجتماعی روایت می‌کند. ساسان سالور نیز پیش این کار فیلم‌های «تمشک»، «آمین خواهیم گفت» و «بدرد بغداد» را تهیه کرده است. پژمان بازغی، جمشید هاشم پور، سام قریبیان، الهه حساری و آزاده زارعی از بازیگرانی‌اند که تا به امروز به این پروژه پیوسته‌اند و در روزهای آینده چهره‌های دیگری نیز به جمع آنها اضافه خواهد شد.